

Det levende museum

"FOR HVIS SKYLD er det, vi bevarer det her?"

Ordene tilhører Rane Willerslev, den danske museumsverdens svar på Indiana Jones, der på underholdende vis for tiden portrætteres i DR, mens han forsøger at gøre det økonomisk skrantende Nationalmuseet til en bæredygtig forretning.

I dette afsnit er han på visit i en af museets filialer, hvor de besøgende iklædes overtræksstutter for ikke at ridse de nænsomt restaurerede bræddegulve, og hvor de udstillede stole ABSOLUT ikke må sidde på. Willerslev brainstormer, at der kan holdes nogle fantastiske bryllupper i lokalene, mens man fornemmer, at konservatorerne i baggrunden slår syv kors foran sig i forfærdelse ved tanken...

Scenen dukker frem på nethinden, når man læser historien i dagens avis om Helsingørs gamle, fredede Toldkammerbygning, der ifølge den kommunale bygningsarkitekt ikke må forsynes med skilte og bannere om kulturhusets aktiviteter, fordi det strider mod fredningsbestemmelserne.

VI HAR MASSER af historie i Helsingør, og den tiltrækker tusindvis af gæster hvert år, som er med til at sørge for et sundt handelsliv og stærke kulturinstitutioner. Men Helsingør er også en levende by, hvor folk skal kunne færdes uden overtræksstutter, og det kræver, at historien kan møde nutiden i en gensidig balance.

Hvis vi sætter hele byen i glas og ramme, skal det nok blive et skønt skilderi, men hvem skal se på det? De mange mennesker, der lader sig lokke til Helsingør, kommer ikke kun for at nyde middelalder-kulissen. De kommer også for at købe en kop kaffe, et måltid mad, en ny taske eller en koncertbillet.

Og hvis man driver dén slags forretning i et moderne samfund, så skal man i en eller anden udstrækning have mulighed for at vise verden, at man eksisterer.

Det kan være en delikat balancegang at tillade skiltning uden at gøre gaden til et forhindringsløb af reklameskilte, og selvfølgelig skal vi sikre os, at det ikke tager overhånd.

Men mon ikke det kan lade sig gøre at finde et kompromis, så Toldkammeret stadig kan vise repertoiret på en måde, hvor vi tager behørigt hensyn til den gamle smukke bygning.

mads

Vi investerer i ældreplejen

Ældre

Af Marlene Harpsøe, folketingsmedlem og byrådsmedlem i Helsingør, Dansk Folkeparti

HVIS MAN SKULLE tro Enhedslisten, her i Helsingør Dagblad den 20. januar, så har et stort flertal i Helsingør byråd skåret kraftigt på ældreplejen.

Det stemmer dog ikke helt overens med virkeligheden. Men tak til Enhedslisten for at give mig mulighed for at opridsede nogle af de mange velfærdsforbedringer i ældreplejen, som vi har vedtaget

med de sidste år budgetter.

Vi har bl.a. afsat midler til et generelt kompetenceløft hos kommunens social- og sundhedshjælpere, demenskoordinatorer, færre personaleskift i den daglige kontakt med borgere med plejehjemsbehov, ledsageordning på plejehjem, ny velfærdsteknologi, bedre måltider og vejledning om ernæring, forebyggende hjemmebesøg m.v.

Og ja, der er også sket effektiviseringer. F.eks. har budgetforligspartierne besluttet, at de ansatte i den udkørende pleje kan køre direkte ud til borgeren fremfor

at møde på kontoret først. Denne form for ansvarlig effektivisering, mener jeg, er fornuftig, og borgerne vil ikke kunne mærke en forskel. De vil modtage den samme service.

FAKTISK ER ÆLDREOMRÅDET kun blevet styrket økonomisk gennem årene. F.eks. i det seneste budget styrker vi ældreplejen yderligere med 13 mio. kr. i 2018-2021. I Dansk Folkeparti er vi meget optaget af de ældres forhold, og derfor vil vi fortsat arbejde for, at de ældre får det så godt som overhovedet muligt.

Den største bombe under vores velfærd i ældreplejen er manglen på hænder. I Helsingør mangler vi 62 sæt varme hænder, og vi leder med lys og lygte efter flere medarbejdere. Det er dog ikke kun i Helsingør, at vi har dette problem. Derfor har jeg på Christiansborg taget det op med ældreministeren. Det er nemlig bidende nødvendigt, at vi får flere til at passe på vores ældre medborgere, hvis vi fortsat skal holde vores høje serviceniveau i ældreplejen. Og det skal vi.

Med-suk til John Bech

Ældre

Af Maria Riiser

JOHN BECH SUKKEDE i lørdags i avisen over de problemer, som den indviklede udvikling giver mange ældre.

En amerikansk undersøgelse har vist, at børn, der begynder at dyrke f.eks. atletik, musik eller skak i 6 års alderen, har langt større chancer for at komme i verdenseliten som voksne end de, der først

begynder i 12 års alderen.

Ergo kan man ikke forvente at blive superskrap til noget, man først begynder at lære i 70 års alderen.

Der er dog trøst at hente for 70 årige og endnu ældre.

Hvis man beskæftiger sig med noget, man har lært i ungdommen, kan man blive ved med at udvikle sig og stadig blive bedre.

Giseppe Verdi skrev operaen "Falstaff" i 1893, hvor han var 80 år.

Sidste år optrådte Ghita Nørby (f. 1935) på teatret som Sarah Bernhard, hvor hun var på scenen hele tiden.

Bent Fabricius Bjerre (1924) spiller stadig klaver sammen med musikere, der er på alder med hans børnebørn.

Lise Nørgaard (1917) havde stadig rappe replikker ved interviews i anledning af sin 100 års fødselsdag sidste år.

Så fat mod!

Hvis man beskæftiger sig med noget, man har lært i ungdommen, kan man blive ved med at udvikle sig og stadig blive bedre.

Hvad mener du? Send dit debatindlæg på debat@hdnet.dk

Levende tro

Tro

Af Esther Schultz Nielsen, Formand, KLF, Kirke & Medier, Netværk Øresund

DEN KRISTNE TRO er noget, der giver værdier at leve på. Det kan man ikke lære for tidligt. Den kristne børnelærdom er vigtig for folkekirken i dag - og en vigtig del af det danske samfunds kulturtradition.

Kirke og skole må natur-

ligvis gå foran med oplysning om kristentroen, sådan som den leves og udtrykkes i dagens Danmark - og hvad den bygger på.

Men public service medier som DR, TV 2 og Radio24syv bør også være med. Lad f.eks. DR's kanaler Ramasjang og DRUltra formidle de gode bibelhistorier. Ikke som støvet historie, men som noget mennesker lever på - når livet skal fejres, eller krisen knækkes.

P-plads ved Nordkysthallen

Parkering

Af Inger Sejer, Skansøvej IC

HUL PÅ HUL på parkerings-

pladsen. Vi er mange brugere af Nordkysthallen, og vi risikerer, at vores biler bliver ødelagt af de mange huller og sten. Der bliver gang på

gang lagt et lag grus på og lige så snart det har regnet er det det samme igen.

Vi håber alle, at Teknisk forvaltning tager en tur der-

ud og at der bliver lagt et lag asfalt på.